

GA 350. Ritmovi u kosmosu i u čovekovom biću. Tom IV. (1923)

Kako se dolazi do gledanja duhovnog sveta?

O delovanju eterskog i astralnog
u čoveku i u Zemlji

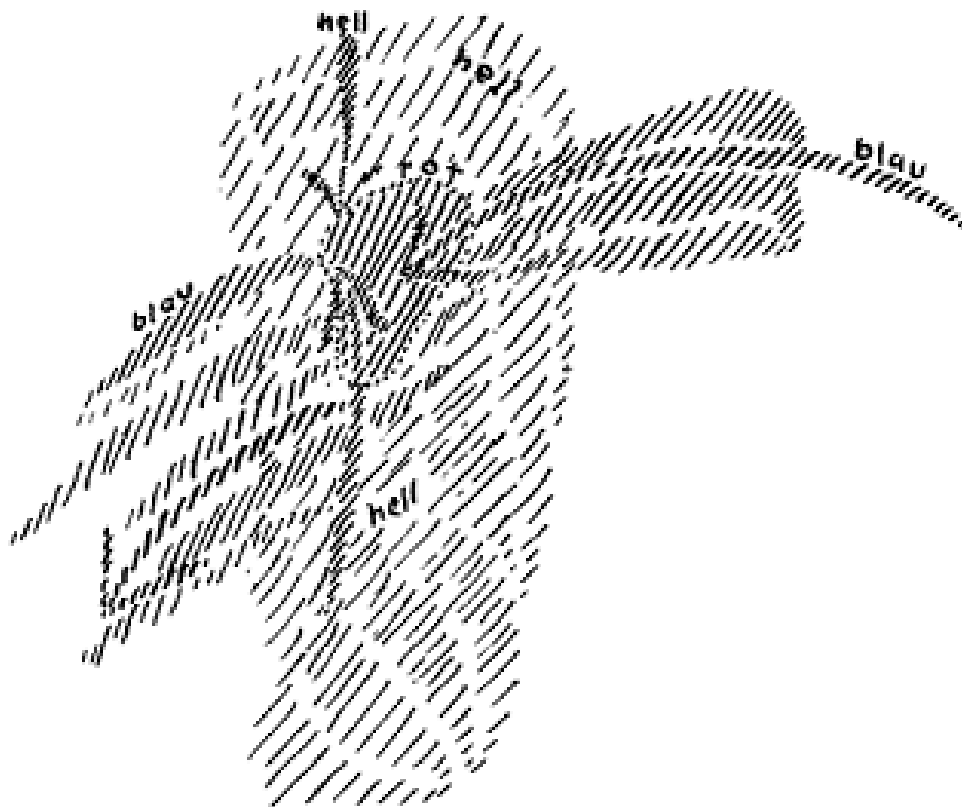
Izvod iz 11. Predavanje 18 jula 1923.

Navikavanje na spoljni svijet. Pitanja u vezi prehrane.

Učinci krumpira, cvekle i rotkvice.

Stoga važnu ulogu u istoriji civilizacije igra vrsta hrane koja je zapravo dostupna ljudima.

Sada bi mogli reći gospodo: 'Da, ali **stvar je da mi zaista živimo od materije**'. Međutim, **to nije tačno**. Često sam vam govorio da kao ljudska bića imamo novo telo svakih sedam godina. Stalno se obnavlja. Materija koju smo imali u našim telima pre osam ili deset godina više nije tamo. Otišla je. Otišla je kada odrežemo nokte, odrežemo kosu; otišla je u našem znoju. Cela odlazi. Deo nje odlazi brzo, deo polako, ali odlazi.

Sada, kako ljudi misle da se to odigrava? Vidite, zamišljaju da je to ovako. Sada ću to nacrtati u shematskom obliku [Slika]. Dakle ovo bi bilo ljudsko biće [belo]. Ono stalno odbacuje materiju i celo vreme prima novu materiju [plave strelice]. Ljudi, dakle misle da materija ulazi na usta i opet izlazi kroz anus i putem urina, i da je **ljudsko biće vrsta**

cevi. Ono unosi materiju s hranom, zadržava je neko vreme i zatim opet izbacuje.

To je manje više kako ljudi misle da je čovek sazdan.

Ali istina je da ništa od zemaljske materije ne ulazi u stvarno ljudsko biće, ama baš ništa.

To je samo iluzija. Stvari su ovakve. Ako jedemo krumpir, recimo, **to nije stoga da bi**

uzeli nešto iz krumpira. Krumpir je **samo nešto što nas stimulira, kao podsticaj,**

stimulira nas u čeljustima, jednjaku i tako dalje. Upravo tamo je delatan. **I onda se u**

nama razvija snaga da bi izbaciti krumpir i, **dok ga izbacujemo,** princip koji izgrađuje

naše telo tokom sedam godina prilazi nam iz etera [bele strelice], ne iz čvrste materije.

Mi zapravo ne izgrađujemo naša tela koristeći zemaljsku materiju. Jedemo stvari

koje **jedemo samo da bismo bili podstaknuti.** Cela ideja koju ljudi imaju da hrana ulazi

ovde i izlazi ovde, ostajući unutra neko vreme u međuvremenu, dakle, **potpuno je**

pogrešna. Ona samo stvara podstrek, a snaga dolazi iz etera i mi izgrađujemo celo

telo iz etera. Ništa od onoga što imamo kao **naše telo nije stvoreno od zemaljske**

materije. Vidite ako nešto gurate i na to se uzvratu suprotnim guranjem, ne smete brkati

ovo drugo guranje s vašim prvobitnim guranjem. Ne smete pobrkati činjenicu da trebamo

hranu da nas spreči da budemo lenji u obnavljanju našeg tela s činjenicom da tu hranu

unosimo u sebe.

Sada, stvar je takva da se mogu pojaviti nepravilnosti. Jer ako unosimo previše hrane,

hrana ostaje predugo u nama. Mi zatim skupljamo tu hranu u nama, postajemo

korpulentni, debeli, i tako dalje. Ako unosimo premalo ne dobijemo dovoljno stimulansa i

ne uzimamo dovoljno onoga što trebamo **iz sveta duha, iz eterskog sveta.**

Ali to je nešto najvažnije, gospodo, ova **činjenica da mi sebe ne izgrađujemo od**

Zemlje i njene materije već se izgrađujemo iz nečega što je izvan Zemlje. Ako je

slučaj da je celo telo obnovljeno u sedam godina, i srce će također biti obnovljeno

[crveno]. Tako više u sebi nemate srce koje ste imali prije osam godina. Ono je

obnovljeno, obnovljeno ne iz zemaljske materije, već je obnovljeno iz elementa koji u

svetlosti okružuje Zemlju. Vaše **srce je sabijena svetlost!** Zaista i stvarno imate srce

koje je kondenzirano Sunčeva svetlost. I **hrana koju ste uneli samo vas je podstakla**

da sabijete sunčevo svetlo. Svoje organe izgrađujete iz onoga što je svetlom ispunjeno

okruženje, i **činjenica da jedemo, da uzimamo hranu, samo znači da je dan**

podstrek.

Vidite, jedina stvar koju nam hrana daje je da **unutar nas imamo nešto poput fotelje.**

Mi sebe osećamo i imamo osećaj sebe u običnom životu jer u nama imamo fizičku

materiju, fizičku supstancu. Osećamo sebe baš kao kada bi seli u fotelju. Tada također

osećate pritisak fotelje. I tako osećate svoje telo kao nešto što stalno vrši pritisak na

nešto što ste stvorili iz vasiona. Kada spavate, to ne osećate jer ste izvan toga. Osećate

svoje telo; to je vrsta postelje napravljene za vas, tvrđi za koščatu osobu, mekši za

drugu. To je kao vrsta postelje na kojem leži stvarno ljudsko biće, i možete osetiti razliku

između mekog kreveta od perja i drvene klupe! I tako čovek oseća razliku između onoga

što je u njemu tvrdo i onoga što je mekano. Ali to nije stvarni čovek, već je stvarni čovek

ono što tamo sedi unutar njega.